

L'al·legoria de la cova de Plató

L'al·legoria de la cova

L'al·legoria de la cova o mite de la cova és un text escrit per Plató que pertany a *República*.

En aquest text Plató estableix una comparació entre la situació d'un estrany presoner a l'interior de la terra i nosaltres mateixos.

El temes que tracta el text són:

El coneixement i la veritat

La dualitat de móns

L'educació i la ignorància

L'essència i la finalitat de la filosofia

L'al·legoria de la cova

L'al·legoria de la cova. Episodi primer: dins de la cova

La situació dels presoners representa **la nostra pròpia situació** al món sensible

L'al·legoria de la cova. Episodi primer: dins de la cova

Primer moment: els presoners que contempen les ombres dels objectes que il·lumina el foc

- Les ombres no són les coses sinó imatges sensibles de les coses. S'assemblen a les coses però no ho són. Però això els presoners ho ignoren.
- Les ombres representen **les coses sensibles**, sense cap mena de presència de les idees.
- El grau de coneixement del món que tenen els presoners correspon al **coneixement purament sensible** i no al coneixement racional de què són les coses en si mateixes (idees).
- Aquesta situació dels presoners indica el **grau més profund d'ignorància** de l'ésser humà.

L'al·legoria de la cova. Episodi primer: dins de la cova

Segon moment: els presoners s'alliberen i contemplen les coses il·luminades pel foc

- El presoner descobreix que el foc i els objectes de darrera de la paret són la causa de les ombres que havia vist des del naixement
- L'alliberament del presoner representa el **reconeixement de la ignorància** i la possibilitat de posar-se en camí cap a la veritat.
- Els objectes que ara veu el presoner no representen el coneixement sinó la posada en evidència de la ignorància: el que pensaven que era **real**, es mostra només com a **aparent**.
- El foc representa el coneixement sensible: el foc il·lumina les coses de manera imperfecta (es veuen/no es veuen). L'àmbit del foc és l'àmbit de la **physis**.

L'al·legoria de la cova. Episodi segon: fora de la cova

L'alliberament del presoner representa el camí cap a la veritat i la realitat

L'al·legoria de la cova. Episodi segon: fora de la cova

Primer moment: un presoner puja el pendent costerut cap a l'exterior de la cova.

- La pujada del pendent representa la **filosofia**, el camí cap a la veritat.
- Per arribar al coneixement vertader cal desig. El filòsof és aquell que estima la veritat (eros/philia)
- Però no és suficient el desig, cal complementar-lo amb l'esforç, el sacrifici.

L'al·legoria de la cova. Episodi segon: fora de la cova

Segon moment: el presoner contempla les entitats que s'hi troba fora de la cova.

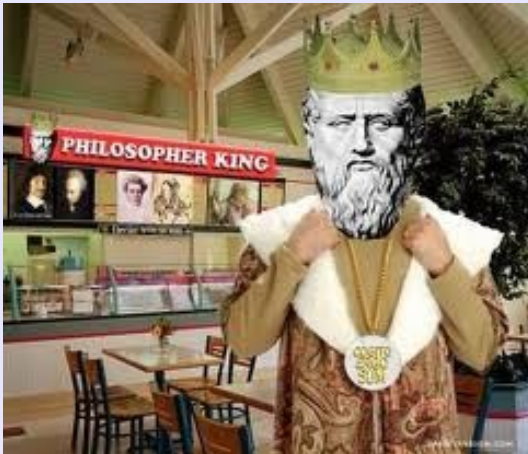
- Un cop fora de la cova hi ha un procés d'adequació de la mirada a l'exterior: els reflexos de les coses, les coses en si mateixes i finalment el Sol.
- Els reflexos de les coses representen les entitats matemàtiques: entitats intermitges entre les coses sensibles i les idees.
- Les coses de fora de la cova representen les idees, plenament il·luminades pel Sol.
- I el Sol què representa?

L'al·legoria de la cova. Episodi segon: fora de la cova

- Les coses sensibles són múltiples i cada classe té en comú una sèrie de característiques que anomenen idea. La idea és única.
- Però les idees també són múltiples i, per tant, han de tenir alguna cosa en comú: una idea de les idees.
- El sol representa la idea de les idees. Plató l'anomena Idea del Bé.
- La Idea del Bé no és una idea més (idea concreta) sinó que és allò que comparteixen totes les idees, el concepte més abstracte possible.
- La Idea del Bé és el SER

L'al·legoria de la cova. Episodi tercer: retorn a la cova

- El presoner alliberat retorna a la cova per explicar el que ha vist i provar d'alliberar els seus companys.
- La filosofia no consisteix en una **pura contemplació** (theoria) sinó que té una vessant **pràctica** (praxis).
- La vessant pràctica de la filosofia és la política (el **filòsof-rei**).
- Però és una aplicació complicada i plena de perills (referència a Sòcrates i a la pròpia experiència política de Plató)

El símil de la línea. L'al·legoria de la cova resumida

